

Certificate of Birth Record

Form 3269 Certified Copy of Birth Record. (Approved Form 1951)

SECURITY PRINTING COMPANY, ST. LOUIS, MISSOURI

BIRTH NO.	NAME OF CHILD Rebecca Adeline Satter	DATE OF BIRTH March 18, 1894	
PLACE OF BIRTH Morris, Minnesota	AGE OF FATHER		SEX Female
NAME OF FATHER A. C. Satter	AGE OF MOTHER	COLOR OR RACE OF FATHER White	BIRTHPLACE OF FATHER Norway
MAIDEN NAME OF MOTHER Dorothy Ellertson	AGE OF MOTHER	COLOR OR RACE OF MOTHER White	BIRTHPLACE OF MOTHER Norway
USUAL RESIDENCE OF MOTHER Morris, Minnesota	DATE OF FILING At time of birth or soon thereafter		

State of Minnesota,
County of Stevens

DISTRICT COURT

Sixth Judicial District

I, E. T. Jacobson, Clerk of the District Court in and for the County and State aforesaid, do hereby certify that the above is a complete and correct copy of the birth record as appears in Birth Record 185, page 21, section 21, of the records of this office.

IN TESTIMONY WHEREOF, I have hereunto set my hand and affixed the seal of said court at Morris, Minnesota, this 6th day of August, 1950

E. T. Jacobson
Clerk of the District Court

By Ruby Jacobson
Deputy

Dorothy 5 years Ruth and Rebecca 1926

Donna 1935

Rebecca Satter Darling, minner fra hennes live

Av Dorothy Wagner , datter

Jeg ble født en palmesøndag formiddag, den 18 mars, 1894, hjemme hos mine foreldre på østsiden av Morris, Minn. Jeg bor nå nesten fem

kvartal fra stedet jeg er født, på 502 East Third St. Det var ikke så mange leger på den tiden, så en nabo, Fru Durst hadde rollen som fødsels lege. Det var ikke uvanlig for henne; dette var noe hun ofte gjorde.

De eldste barna var på Søndagskolen den formiddagen og var henrykt over å ha en ny liten søster da de kom hjem. (Har jeg blitt fortalt). Jeg var den nest yngste, Adelia ble født I 1899. Min eldste bror, Albert, giftet seg før jeg ble født. Han var mer som en onkel enn en bror.

Min var eide en stor gård tre miles (ca. 5 km) nord øst for Morris og tre eller fire hus i Morris. I noen år, da vi var i skolealderen, hadde familien to hjem, et i Morris hvor vi bodde da vi gikk på skolen og et på gården hvor vi bodde hele året. I et par år bodde vi på en gård vi hadde i Cyrus, men mor likte seg ikke der så vi flyttet tilbake til gården i Morris og huset byen.

Da vi bodde på gården i Cyrus fylte jeg seks år og begynte I første klasse i Cyrus. Gården lå langt fra skolen, og det ble lang skolevei for en første klassing å gå alene.

Lewey og Olaf , brødrene mine, gikk også på skoleveien, men for det meste ble jeg hengende etter. Jeg husker en gang da en jordrotte (pocket gopher?) pilte ut fra veikanten og kom etter meg. Jeg sprang så fort jeg kunne og den ga opp. Jeg tenker av og til på om den kunne ha hatt rabies, jordrotter er jo redde for mennesker. Vi barn hadde et alvorlig tilfelle av kikhoste da vi bodde i Cyrus. Det sto om lived. Læreren min i første klasse forsøkte å lære oss multiplikasjons tabellen de første ukene. En om dagen. Det klarte vi selvfølgelig ikke. Det var hennes første år som lærer. Mine foreldre bestemte seg for å flytte tilbake til Morris, og jeg har aldri bodd på gården i Cyrus etter det. Min søster Emma eier gården nå, i 1976.

I 1909, gikk jeg ut av 8nde klasse. Det er ingen formell avgangs seremoni i 8nde klasse i dag, men den gangen var det litt av en opplevelse ikke minst for vår klasse.

Vi jenter hadde på oss nye, fine hvite kjoler, og pyntet oss med corsage for første gang. Guttene hadde nye dresser, og vi satt i en halvsirkel på scenen i hovedbygningen for møter i byen, "The Armory"(Rustkammeret) på sixth street. Vi følte oss riktig sofistikerte og kunnskapsrike. The Armory var fylt med stolte foreldre og mange av byens innbyggere.

High School begynte den høsten og det var stor forandring siden jeg nå gikk på skolen på vest siden av byen. Jeg hadde gått på Lincoln School før. Mange av elevene var ukjente og nå når jeg husker tilbake, hadde ikke vi "East Siders" (vi fra Østsiden) et spesielt godt skoleår. Det var for mange omstillinger eller noe sånt. Jeg sto i alle fagene jeg tok,, så det var en lettelse. Latin var kjedelig og Algebra var en pine.

Så snart skolen var ferdig for oss tre som gikk på skolen, Olaf, Dilly og jeg, pakket vi og mor alle klærne våre i koffertene og flyttet ut til gårde for sommeren. Molly, Emma og Lewey hadde holdt alt gående der ute i løpet av skoleåret. Pappa som kjørte fram og tilbake nesten hver dag, tok oss barna og Mamma med ut til gården i helgene. Det var bare tre miles (fem km) ut dit, og det var full husholdning på begge stedene i skoleåret. Om sommeren var huset i byen stengt, og vi kom bare inn til byen hvis det var strengt tatt nødvendig.

Begge husene var fullt møblert med alt som var nødvendig for å drive en husholdning. Det var for at vi skulle få en bedre utdanning. Det var et usedvanlig, men interessant opplegg. Mine foreldre hadde sterk tro på utdanning, og ville at vi skulle ha en opplæring tilpasset den framtiden vi valgte. Min far hjalp min eldste bror å etablere butikk i Morris. Albert og Lena fortsatte ikke i det arbeidet, men fulgte fotsporene til de Satterne som flyttet vestover for å slå seg ned (homestead) i Banks, ND.

Min søster Clara ble sendt på skole for å lære å sy. Hun var flink til å sy før hun gikk begynte i lære. Hun hadde lang erfaring fra å sy for seks yngre søstre. Jeg husker søstrene mine fortalte om da Pappa kom hjem med et par bolter stoff. Han hadde gjort en god handel. Vi var fortvilet over at alle sju skulle ha kjoler i det samme stoffet. Vi var aldri mottakelige for Pappas innsats når det gjaldt å økonomisere. Vi glad i toastet brød alle sammen. Den eneste måten å lage toast den gangen var å skjære opp hjemmebakket brød og toastet det på oven eller i stekovnen. Denne prosessen førte til brødsmuler og masse røk. Pappa hadde sitt å si om dette sløseriet!

Edwin kom også til å slå seg ned (homestead) i Banks, ND. Etter han giftet seg med Inga Thorgrimson. Louise og Inga var bestevenninder. Louise var lærer før hun giftet seg med Con Sax i 1900. Emma ble sendt på sykepleier skolen. Det ble Malena også, hun fortsatte ikke med det, og begge twillingene bodde hjemme til de giftet seg. Lewis bodde på hjemmestaden på sine vilkår. Olaf ble lege. Han var ferdig med studiene i 1920. Jeg, Rebecca, ble lærer på landet. Jeg underviste i fem år før jeg giftet meg. Jeg underviste i tre skoler på landet i Stevens County. Det var tidligere District 12 i Darnen, District 66 i Swan Lake, og District 14 i Framnas. Adelia skulle også bli lærer, Hun underviste i skoler i byen. Hun var også en dyktig pianist.

Dillie og jeg, som de yngste i en stor familie, hadde det sikkert mye lettere når det gjaldt arbeide, med fem eldre søstre hjemme. We slapp unna mye arbeid ved å ikke være i veien. Min søster Louise giftet seg da jeg var seks. Louise var veldig vakker, med masse tykt hår med naturlige krøller. Hun giftet seg med Con Sax og de flyttet til Banks, ND.

Jeg tror ikke noen små jenter noe sted hadde så mye morro som Dillie og jeg hadde i vår barndom. Vi lekte med små dukkefamilier som vi laget og sydde klær til selv. Dukkehusene de bodde i laget vi av trekasser fra kolonial butikken. og vi pyntet og møblerte med små møbler som vi også laget selv. På fine sommerdager satte vi alt opp i skyggen av et tre på plenen. Regnet det, lekte vi på loftet eller i huset hvor det bare var soverom, sovesalen som det ble hetende senere. Da vi ble større vokste vi selvfølgelig fra denne fantastiske leken, men det etterkater fantastiske minner, og vi har ofte snakket om at ingen kan noensinne ha hatt så mye morro som vi hadde med dukkefamilien våre.

Adelin, Richard Kron, Rebecca and
Arlton Sax 1906

To Leita from Rebecca Confirmed and
Graduated June 1909 -all Bros and Sisters

1910 Four Sisters: Adelin, Rebecca, Eva
Valona standing

1911 Olive (cousin) Molly, Rebecca, Adelin

En sommerdag på denne tiden bestemte vi jentene, Clara, Emma, Molly, Annette, Dillie og jeg, oss for å gå ned den lange bakken på gården til Pomme de Terre elven nederst på eiendommen. Husene og en stor lund lå på en høyde som skrånet ned gjennom en beitemark mot elven. På dette stykket gikk en flokk kyr, sauer, hester og en okse hele dagen og beitet på de grønne skråningene, og trengte de vann kunne de drikke i elven. Kyrne var ikke noe problem, men oxen var noe helt annet, jeg var livredd for den.

Vi tok på oss badedraktene på et skyggefult sted. Det var ikke vei eller trafikk å se så vi var sikre på at ingen kunne se oss. Flokken med kyr var oppe i skråningen i utkanten av lunden hvor husene lå. Vi trodde vi var trygge. Men vi hadde nok vært for høyrøstet da vi plasket omkring, for før vi visste ordet av det hadde "beistet" hørt oss og kom brølende ned bakken. Vi var midt i elven alle sammen, og vi fikk nesten panikk. Har du noensinne forsøkt å springe i vann opp til armhulene? Ingen av oss kunne svømme. Det var et høyt netting gjerde et stykke fra der vi hadde gått uti, så vi startet i den retningen. Oksen kom bare nærmere. Da han kom dit hvor vi hadde lagt fra oss klørne stoppet han. Han var rasende og begynte å slenge klørne rundt, han skrapte i bakken og brølte. Nå hadde vi kommet frem til gjerdet og krøpet under de tog løp opp bakken så fort beina kunne bære oss. Oksen stoppet til slutt å kaste klørne rundt og løp etter oss langs gjerdet. Snart var det bare gjerdet som sto mellom oss. Han fulgte etter oss opp til husene, men der var vi i sikkerhet. Jeg tror ikke jeg har vært så redd i hele mitt liv. Jeg var ti år da dette skjedde, og Dillie var fem.

Jeg husker en innhøsting som var senere enn vanlig, og skolen begynte før Mor kunne flytte med oss til byen. Dillie og jeg var begge opprørt ved tanken på å begynne en uke for sent til skolen. Det ble bestemt at vi skulle flytte med min eldste søster Annette til å se etter oss. Vi pakket det vi trengte hjemmefra og flyttet inn. VI var ikke flinke til å planlegge maten så torsdag morgen var alt tomt. Foreldrene våre skulle ikke hente oss før etter skoletid fredag. Det var et bakeri et halvt kvartal fra huset, men vi hadde ingen penger, og å handle på kreditt kom ikke på tale. Til og med min eldste søster kunne ikke overtales til å gå inn i en butikk og kjøpe på kreditt. Vi kom hjem på formiddagen for å spise, men drakk bare vann og gikk tilbake til skolen. Fredag formiddag var vi veldig sultne, og en venn ga Dilli sukkertøy på vei tilbake til skolen. Hun ble syk og ble sendt hjem. Min søster Annette mente vi skulle vente på foreldrene våre. Og det gjorde vi. Jeg husker at hun holdt på å sy på et lappe teppe hele uken fordi hun skulle gifte seg snart.

Min mor Dorothea kom fra Starbuck, Langhei området. Hun hadde flere slektninger som hadde slått seg ned der. Fra tid til annen hadde vi besøk av slektninger derfra. Min mor hadde en søster, Tante Annie som jeg var glad i. En dag hun var på besøk skulle vi alle ut og plukke jordbær til middag. Tante Annie hadde fått øye på et stort modent bær i det samme øyeblikket jeg så det. Hun tok i det, og jeg tok hånden hennes bort fra bæret og plukket det selv og lå det i skålen. Hun bare smilte, men jeg skammet meg med en gang. Jeg husker det øyeblikket den dag i dag.

Jeg gikk ut av High School i 1913, den 30 mai. Det fant sted i Morris Armory. Det var 26 elever i min avgangsklasse. Etter jeg gikk ut fra High School gikk jeg på Normal School. (Lærer skole etter High School). Det var den utdannelsen man trengte for å undervise i skoler på landet på den tiden. Jeg underviste i et år og sparte penger, så tok jeg et år ferie.

En opplevelse jeg husker med glede er reisen jeg tok i 1915 for å besøke fem av mine søsken og deres familier i Banks, ND. Da mine søsken vokste opp ville de også være pionerer. En etter en, eller to og to må jeg vel si, giftet de seg og slo seg ned på sine homestead rundt Banks. Min søster Louise og hennes mann Con Sax bosatte seg på sitt homestead i 1903. De hadde en landhandel og postkontoret i tillegg til litt jord. Min bror Edwin og hans hustru Inga, min eldste bror Albert og hans hustru Lena, min eldste søster Clara og hennes mann Alfred, og Annette og hennes mann Chris, alle bodde de i sitt eget lille område.

På denne tiden studerte min bror Olaf medisin, og hver sommer kom han hjem med en Page bil eller en annen bil model og satte potetene sine. På høsten solgte han bilen og dro tilbake til studiene. We hadde så mye morro de somrene. Sommeren 1915 tok han meg med til Banks og vi besøkte de fem Banks familiene. Jeg bodde en uke hos hver og ble kjent med alle niesene og nevøene. Jeg

husker fremdeles den tiden med glede hvor vi besøkte alle og kjørte rundt i bil. På veien tilbake stoppet vi i Drake hvor Emma og Henry Frandsen bodde på en gård. Bob Darling arbeidet for dem den sommeren. Da vi var der sveivet jeg igang bilen, og sveiva slo tilbake og traff meg så jeg brakk armen. Jeg måtte bli igjen i Drake og Olaf reise hjem uten meg. Jeg reiste hjem med tog senere.

Rebecca Satter uteksaminert 1913

Beccie dressed for a play

Jeg underviste i fire år til. Jeg likte å være lærer og jeg sparte penger. Jeg bodde på fine steder. Det var gode år. Vi, venner fra skolen, naboer og ungdommer hadde mye morro. På sommeren dro vi mye til Minnewaska ved Glennwood. Vi fisket og badet, dro på piknik og utforsket skogen. Vi hadde biler på den tiden. Tennis banen på Satter Hill var stadig i bruk.

Med kirkestenen på

Satter Hill on a Sunday Afternoon

Beccie and Bob at Minnowaska Lake

M.H.S. Baseball Olaf and Bob front

Fred Huchner and Rebecca

Teaching days at Swan Lake 66
1916- At Dohlens, Hjelmer, Lille and Beccie

Beccie in Victory garden 1917

Beccie at Glenwood picnic outing

Hjelmer Dohlen Graduate of Concordia

New Year
Greeting

Card from Fred H.

From May 9, 1918
Sun Tribune.

The pupils of District 66 Swan Lake, in company with their parents and friends, gathered at the home of Commissioner O.N. Dahlen Wednesday night and surprise their teacher, MISS BEBECIA SATTER. The evening was given over to games and after delicious refreshments were served. HENRY NICKERSON presented Miss Satter with a purse given by the Parents and friends as an appreciation of her school work.

CHRISTMAS GREETINGS

A THING YOU CANNOT DO

You cannot pray the Lord's Prayer
And even once say, "Ti",
You cannot pray the Lord's Prayer
And even once say, "My",
Nor can you pray the Lord's Prayer
And not ask for another,
For when you ask for dally bread
You must include your brother.
For others are included
In each and every plea;
From the beginning to the end of it,
It does not once say, "Me".

Merry Christmas

Camera from Fred H.

A Christmas Greeting

This card I send to you, dear,
I'm ready to confess,
Has just one little purpose,
To wish you happiness!

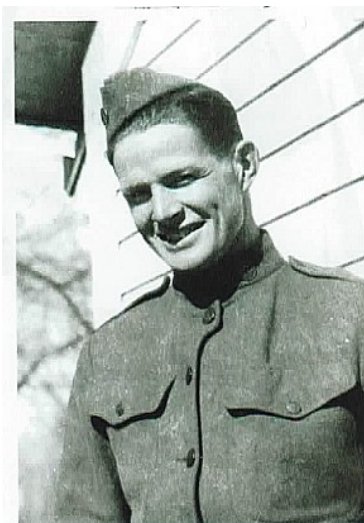
Jeg hadde veldig hyggelige kjærester, en av dem var Fred Huebner. Jeg bodde hos Huebner familien da jeg underviste i District 12 i Darnen Township. Da jeg underviste i District 66 i Swan Lake, bodde jeg hos O.H.Dohlen familien. Jeg var sammen med Hjalmar Dohlen som var den eldste sønnen og som gikk på St.Olaf College på den tiden. Vi hadde mye morro. Og det var Bob Darling som jeg hadde kjent i mange år. Han var nær venn av min bror Olaf. De hadde vært venner på skolen og spilt mye sport sammen. Da de spilte mot andre byer, kalte de seg “Satter Tvillingene”, og de andre lagene trodde de var tvillinger.

Tunge skyer i form av første verdenskrig samlet seg over våre bekymringsløse liv. Det var snart en realitet. Alle de unge mennene var borte. Fred og Bob var i militæret. Senere var det min bror Lewey. Bob reiste fra Morris på en troppe transport den 24 juni, 1918. Han ble sent til Frankrike. Han gjorde tjeneste der til krigen var slutt. Han forlot Paulliac den 16 januar, 1919. Den 9 februar, 1919 ble han utskrevet fra Camp Grant. Han dro til Rockford, Illinois og tok et tog tilbake til Minnesota.

Før Bob dro i militæret hadde jeg bestemt at han var den eneste for meg. Han ville ikke at vi skulle forlove oss før han var ferdig i militæret og alt var i orden. Da han kom til Morris med toget, forsøkte han å finne noen han kunne kjøre med ut til oss. Da han ikke kunne finne noen gikk han til fots. Vi ventet ham, men visste ikke når han kom, så det var virkelig en overaskelse da han kom inn. Vi forlovet oss den kvelden. Jeg tok dette bildet av ham den dagen. Det er mitt favoritt bilde.

Bob, Bec, Dillie and Harry
Lewey behind

Rebecca's Notes

Bob Darling & Olof Sættor
Beccie Sættor & Daisy Darling

Bob Darling & Olof Sættor
"The Sættor Bros"

Rebecca A. Sættor

ROBERT FAITHFUL DARLING
1918

1919--One of Bob's favorite pictures of Bec with Ed.
News paper clipping he tossed her about her chorus girl days--

Happy Days are here again

Olaf & Dillie

Robert, Beacie Olaf and Margaret over from Starbuck

Bob & Bec Marg. and Olaf

Art, Dede Marie, Bec and Bob Pre-Wedding

Bec sitting pretty

Da Bob kom hjem fra høeren trengte vi arbeidskraft etter Olaf hadde reist tilbake forå begynne det siste året av medisn studiene, og Lewey var ikke kommet enda. Christ og Nettie hadde vært her. Så Bob bare ble her for å hjelpe til. Det var ikke noe sted han heller ville være siden foreldrene hans bodde I Minneapolis. Noen dager etter han kom tilbake hadde familien hans et slekts treff. Alle tre guttene, Harry, Earl, og Bob var hjemme fra militøret og hele resten av familien var hjemme. Han var bare borte i noen dager, men det var ensomt uten ham. Jeg underviste ut skoleåret, og kom ikke tilbake den høsten. We hadde planlagt å gifte oss i november, 1920 . Jeg hadde sommeren og høsten til å planlegge bryllupet.

Mr. and Mrs. A. C. Satter
announce the marriage of their daughter
Rebecca Adeline
to
Mr. Robert Fairbanks Darling
on Thursday, November the twenty-fifth
nineteen hundred and twenty
Morris, Minnesota

1920

Bob   Bec   Dede   Harry

[Fra Morris Tribune and Sun]

Darling – Satter

Klokken seks Thanksgiving Day den 25 novembe, 1920 fant et av de vakreste bryllupene denne sesongen sted da frøken Rebecca Adeline Satter, datter av Herr og Fru A. C. Satter og Robert Fairbanks Darling giftet seg. Bryllupet fant sted i brudens hjem i Morris med over 30 familiemedlemmer og nære venner til stede.

Seremonien fant sted under buen på et improvisert alter i stuen. Rev. A. Bredesen forrettet. Miss Margaret Darling fra Minneapolis sang solo: "I Love You Truly", og "Because" etter seremonien. Hun var ledsaget av Frøken Marie Brisbane. Lohengrins "Bryllupsmarsj", ble fremført av Frøken Marion Leuty fra Hancock.

Bruden hadde på seg en elfenben hvit kjole i georgette crepe med plissert trim. Hun hadde chiffon slør festet med perlebånd, og brudebuketten besto av gule Killarney roser.

Miss Adelia Satter, brudens søster, som var forlover hadde på seg en rosa crepe de chine kjole og bar en bukett Baby Bunting Krysantemum. Harry W. Darling fra Minneapolis var sin brors forlover.

Etter seremonien ble det servert Thanksgiving middag til gjestene, og brudeparet reiste med midnatts toget til The Twin Cities (Minneapolis og St. Paul). De kommer tilbake neste uke og skal bo på Satter gården til våren.

Brudens antrekk til bryllupsreisen var en mørk blå drakt, og til det hadde hun en sort fløyels hatt og sort pels.

Gjester utenbys fra var Fru Nellie Darling, Frk. Margaret Darling, Earl og Harry Darling fra Minneapolis, Edward Darling fra Brainerd, Alfred og Clara Kron med familie fra Cyrus, og Frk. Marion Leuty fra Hancock.

Det unge paret gikk begge på skole i Morris og har mange venner i området. Bruden har undervist i tre skoler i distriktet de siste fem årene. Robert Darling er yngste sønn av Nellie M. Darling, tidligere fra Morris. Hun bor nå i Minneapolis. Robert tjenestegjorde i hæren, og under krigen var han i Frankrike med 311. Ammunitions tog, 86. Division, AEF. (fra lokal avis).

Vi var veldig lykkelige i bryllupet. Vi hadde planlagt grundig, og forsøkt å få med alt jeg kunne tenke meg for at det skulle bli en suksess og et vakkert bryllup. Bob hadde laget buen og vi malte og dekorerte den. Vi hadde en sammenleggbare klokke på toppen av buen og en freds due med to gullringer i nebbet som kakepynt. Vi gjemte både klokken og dueen og vi brukte dem femti år senere den 25 november, 1970, på gullbryllupsdagen vår. Lysestakene i krystall ble også brukt ved begge anledningene.

Min søster Clara og hennes mann hadde nå flyttet fra Banks tilbake til Cyrus og var til stor hjelp og odnet med Thanksgiving middagen vi serverte etter seremonien. VI serverte stekt kalkun og det som tradisjonelt hører til.

En minnerik hendelse fant sted på stasjonen. Vi skulle reise med midnatts toget fra Morris til Minneapolis. Vi var litt sent ute og toget var allerede i bevegelse. Harry hoppet ombord og fikk stoppet toget. To flauere nygifte mennesker kom seg på toget. Alle pasasjerene lurte på hvorfor toget stoppet og hvem de to VIP'ene var, men Harry var en Helt.